

Sygn. akt III CSK 337/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku Z. D.
przy uczestnictwie R. D.
o podział majątku dorobkowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił obie apelacje od postanowienia Sądu Rejonowego [...] w K. z dnia 19 września 2012 r.

Na postanowienie Sądu drugiej instancji uczestniczka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na występujące w sprawie zagadnienie prawne dotyczące dopuszczalności wydania przez sąd postanowienia w przedmiocie podziału majątku dorobkowego małżonków bez konieczności uprzedniego ustalenia rzeczywistej daty rozpoczęcia budowy domu wspólnie przez małżonków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżąca wskazuje jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinna sformułować to zagadnienie, przytoczyć argumenty prowadzące do niejednoznacznych wniosków oraz uzasadnić jego istotny charakter. Zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw; „istotność” oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Przedstawiając przyczyny kasacyjne przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., skarżąca w zasadzie nie sformułowała zagadnienia prawnego, a w szczególności nie ujęła go w sposób syntetyczny, oderwany od konkretnego stanu faktycznego i oceny dowodów, co mogłoby umożliwić zajęcie przez Sąd Najwyższy stanowiska o charakterze uniwersalnym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia

2008 r., III CSK 285/08, nie publ.). Ponadto wszystkie zawarte w skardze zarzuty dotyczą ustaleń, są zatem niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).